

Avrusta svenska vapen till Burmas förtryck

Artikel som publicerades i Göteborgs Fria

Krönikören Petter Karlsson berättar hur han för några år sedan samtalade med soldater i Burma som stolt berättade att de använde Carl-Gustaf granatgevär. Företaget som tillverkar Carl-Gustaf ligger i Eskilstuna och Karlskoga. Plogbillarna har varit inne på fabriksområdena och om vår information fortfarande är riktig tillverkas bazookan i Eskilstuna och granaterna i Karlskoga.

Granatgevären har funnits länge. En australiensk officer berömde Carl-Gustaf efter Vietnamkriget och avslöjade att vietkong bokstavligen låg fastklistrade utmed väggarna efter att en granat sprängts. Svenska granatgevär har även använts i Irakkriget. Genom reklamblad upptäckte vi att företaget tillverkar granater som sprängs först när de är inne i huset, alltså inte vid träffen mot väggen. På så sätt sparas huset. Och granaten dödar "bara" dem som befinner sig i huset. Eller i moskén om den används mot muslimer. Eller i klostret om det används mot munkar i Burma.

Icke våldsrörelsens nya underrättelse-satellit - Google Earth - visar dock färskbilder där hela byar i Burma utplånats, alltså även husen. Även hus-förstörande granater tillverkas för Carl-Gustaf.

I vilken utsträckning Carl-Gustaf använts de senaste veckorna är oklart. Men vapnets egenskaper är sådana att det är effektivt för att jaga folk som gömmer sig inne i hus, moskeer eller kloster, och när soldaterna är alltför nervösa för att gå in i huset med gevär.

Under två plogbillsaktioner har vi hittills avrustat tre Carl Gustaf granatgevär med hjälp av smideshammare.

Innan vi avrustar bazookan tittar vi inuti röret så den inte är laddad med granat. Ser du rakt genom röret är det tomt. Visserligen tillverkas det inte granater i Eskilstuna, dessa görs i Karlskoga. Så vi vet att det inte finns granater i vapnen i gevärsfaktoriet. Men av ickevåldsskäl — garantera trygghet

för motparten – har vi beslutat att alltid kontrollera vapnen innan vi desarmerar dem. Att tro sig veta är inte tillräckligt.

Med den vassa delen av hammaren räcker det med att vi slår ett par slag inne i röret så får styr-räfflorna rispor som gör granatgeväret obrukbart. Vi har också avrustat själva siktet på ovansidan som används för att sikta på människor. Dessutom har vi avrustat avtryckaren som ju används för att skjuta iväg granaten. Vi hamrar aldrig i blindo. Minsta detalj får en meningsfull innebörd som stärker eller försvagar ickevåldet.

Vi har haft mycket bra relation med gevärsfaktoriet i Eskilstuna: Plogbillar har fått gå på studiebesök. Vid andra tillfällen har vi blivit inbjudna att tala med chefer och fackligt aktiva. När jag vid senaste plogbillsaktionen hamrade på två Carl Gustaf sa jag till arbetaren som upptäckte mig:

- Du kan gå iväg och hämta vakten! Jag stannar kvar på plats och väntar!
- Jag vet! Ni är ju plogbillar”, sa hon och lämnade mig ensam.

Vi tar alltid med gåvor till de anställda för att visa att vi skiljer på sak och person. Vi använder inga negativa budskap mot de anställda. Vi tränar oss på att undvika alla signaler av trots, gnäll eller protest. Vi har ett konstruktivt arbete att utföra och vi vill göra det så bra och inspirerande som möjligt.

Ifall några bestämmer sig för att utföra ickevåldsaktioner vid Bofors Carl Gustaf AB så var snäll och respektera den goda relation vi lyckats bygga upp. Den är skör. Och den kan så lätt förstöras av självupptagna aktivister som blir ivriga och absolut måste få uttrycka vad de tycker och tänker.

Ingen medborgare kan lämna över ansvaret för vapentillverkning på stater och företag. Ifall privata företag och regeringar bidrar till mord och förtryck i Burma, då är det vår uppgift att se till att folk där ska kunna leva det samhälle de vill ha. För detta krävs bra verktyg. En trähammare går av när man slår på metall. En god smideshammare behövs.

Per Herngren

20 oktober 2007, version 1.1

Referens

Carl Gustaf i Burma: Petter Karlsson, Krönika, City Göteborg, 2007-10-09, s 4.

Bofors Carl Gustaf AB, 691 80 KARLSKOGA.